

9 julesalmer

Arrangeret for

Sopran

Mezzo

Alt

Bas (tenor)

af

Jørgen Graven Nielsen

A Tempo

2020

Har du for få herrer i dit kor? Er det bøvl at besætte både bas og tenor? Så er denne udgivelse måske noget for jer?

Besætning: SMAB - altså sopran - mezzo - alt - bas (tenor)

- Sopran: gode melodier, der kommer lidt i højden
- Mezzo: perfekt til 2. sopraner eller 1. alter
- Alt: lige i skabet til alter, der har det godt i dybden. Altstemmen kan suppleres med tenorer
- Bas (tenor): beliggenhed, som både tenorer og basser vil befinde sig godt med

9 julesalmer arrangeret for SMAB
Arr. Jørgen Graven Nielsen
ISMN 979-0-9001854-0-2

Trykt på genbrugspapir hos Lasertryk.dk

© A Tempo
Nørreled 10
DK-4300 Holbæk
www.atempomusik.dk
mail@atempomusik.dk

Svanemærket tryksag
5041 0826 LaserTryk.dk

Indhold:

Barn Jesus i en krybbe lå	4
Dejlig er den himmel blå	6
Et lidet barn så lysteligt	8
Glade jul, dejlige jul	10
Hjerte, løft din glædes vinge	12
Julen har englelyd	14
Mit hjerte altid vanker	16
Tak og ære være Gud	18
Velkommen igen, Guds engle små	20

Dette hæfte rummer 8 salmer til juletiden - og en enkelt adventssalme: Tak og ære være Gud.

Satserne er beregnet på kor, der ikke har herrer nok til at besætte både tenor og bas. Sværhedsgraden er middel.

Satserne er udvalgt blandt de mest kendte julesalmer og passer perfekt til korets julekoncert.

Besætning: sopran - mezzo - alt - bas (tenor) (SMAB)

- Sopranstemmen kommer godt i højden uden at være alt for krævende
- Mezzostemmen passer fint til 2. sopraner og/eller 1. alter
- Altstemmen ligger ret dybt, og kan suppleres med en enkelt eller flere tenorer. Ambitus passer perfekt til tenorer, men de skal nok lige vænne sig til at "læse dybt og synge højt"
- Basstemmens ambitus gør, at den kan synges af både tenorer og basser

Et godt råd: sørg for ikke at synge for mange af satserne i træk, men lad alterne synge noget, der ligger lidt højere ind imellem.

Satserne rummer ikke dynamiske angivelser. Korlederens præferencer er enklest at notere i noderne, hvis der ikke står noget i forvejen.

Besætningen, SMAB, rummer indlysende udfordringer for arrangøren, særligt med prioriteringen af den indbyggede fleksibilitet, således at altstemmen også skal kunne synges af tenorer. Dette betyder en afgrænsning i ambitus, så alten hverken ligger for dybt for alterne eller for højt for tenorerne. Desuden at basstemmen skal kunne synges af både tenorer og basser. Dette nødvendiggør visse steder stemmeføringmæssige kompromiser, som ikke stemmer helt overens med gængse konventioner i koralharmonisering, men som til gengæld gør satserne velklingende og sangbare.

Salmerne er en del af en række satser, som jeg skrev under coronakrisen i foråret 2020.

Jørgen Graven Nielsen, juli 2020

Barn Jesus i en krybbe lå

Niels W. Gade 1859

H.C. Andersen 1832

Arr. Jørgen Graven Nielsen 6.6.2020

Sopran

1. Barn Je - sus i en kryb - be lå, skønt Him - len var hans e - je; hans pu - de her blev
2. Hver sorg - fuld sjæl, bliv karsk og glad, ryst af din tun - ge smer - te! Et barn er født i

Mezzo

1. Barn Je - sus i en kryb - be lå, skønt Him - len var hans e - je; hans pu - de her blev
2. Hver sorg - fuld sjæl, bliv karsk og glad, ryst af din tun - ge smer - te! Et barn er født i

Alt

1. Barn Je - sus i en kryb - be lå, skønt Him - len var hans e - je; hans pu - de her blev
2. Hver sorg - fuld sjæl, bliv karsk og glad, ryst af din tun - ge smer - te! Et barn er født i

Bas
(tenor)

1. Barn Je - sus i en kryb - be lå, skønt Him - len var hans e - je; hans pu - de her blev
2. Hver sorg - fuld sjæl, bliv karsk og glad, ryst af din tun - ge smer - te! Et barn er født i

6

S

hø og strå, mørkt var det om hans le - je. Men stjer - nen o - ver hu - set stod, og ok - sen kys - sed
Da - vids stad til trøst for hvert et hjer - te; til bar - net vil vi sti - ge ind og bli - ve børn i

M

hø og strå, mørkt var det om hans le - je. Men stjer - nen o - ver hu - set stod, og ok - sen kys - sed
Da - vids stad til trøst for hvert et hjer - te; til bar - net vil vi sti - ge ind og bli - ve børn i

A

hø og strå, mørkt var det om hans le - je. Men stjer - nen o - ver hu - set stod, og ok - sen kys - sed
Da - vids stad til trøst for hvert et hjer - te; til bar - net vil vi sti - ge ind og bli - ve børn i

B

hø og strå, mørkt var det om hans le - je. Men stjer - nen o - ver hu - set stod, og ok - sen kys - sed
Da - vids stad til trøst for hvert et hjer - te; til bar - net vil vi sti - ge ind og bli - ve børn i

12

S
 bar - nets fod. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!
 sjæl og sind. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!

M
 bar - nets fod. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!
 sjæl og sind. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!

A
 bar - nets fod. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!
 sjæl og sind. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!

B
 bar - nets fod. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!
 sjæl og sind. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, barn Je - sus!

Prøveeksemplar - kun til studiebrug

Dejlig er den himmel blå

J.G. Meidell ca. 1840

N.F.S. Grundtvig 1810

Arr. Jørgen Graven Nielsen 15.5.2020

Sopran

1. Dej - lig er den him-mel blå, lyst det er at se der - på, hvor de gyld-ne stjer-ner blin-ke,
 2. Det var midt i ju - le - nat, hver en stjer-ne glim-ted mat, men med ét der blev at sku - e
 6. Stjer-nen led - te vi - se mænd til vor Her-re Kri-stus hen; vi har og en le - de-stjer-ne,

Mezzo

1. Dej - lig er den him-mel blå, lyst det er at se der - på, hvor de gyld-ne stjer-ner blin-ke,
 2. Det var midt i ju - le - nat, hver en stjer-ne glim-ted mat, men med ét der blev at sku - e
 6. Stjer-nen led - te vi - se mænd til vor Her-re Kri-stus hen; vi har og en le - de-stjer-ne,

Alt

1. Dej - lig er den him-mel blå, lyst det er at se der - på, oh - oh
 2. Det var midt i ju - le - nat, hver en stjer-ne glim-ted mat, uh - uh
 6. Stjer-nen led - te vi - se mænd til vor Her-re Kri-stus hen; oh - oh

Bas (tenor)

1. Dej - lig er den him-mel blå, lyst det er at se der - på, oh - oh
 2. Det var midt i ju - le - nat, hver en stjer-ne glim - ted mat, uh - uh
 6. Stjer-nen led - te vi - se mænd til vor Her-re Kri - stus hen; oh - oh

7

S

hvor de smi - le, hvor de vin-ke os fra jor-den op til sig, os fra jor-den op til sig.
 én så klar på him-lens bu - e som en lil - le stjer-ne - sol, som en lil - le stjer - ne - sol.
 og når vi den føl - ger ger-ne, kom-mer vi til Je - sus Krist, kom-mer vi til Je - sus Krist.

M

hvor de smi - le, hvor de vin-ke os fra jor-den op til sig, os fra jor-den op til sig.
 én så klar på him-lens bu - e som en lil - le stjer-ne - sol, som en lil - le stjer - ne - sol.
 og når vi den føl - ger ger-ne, kom-mer vi til Je - sus Krist, kom-mer vi til Je - sus Krist.

A

oh - oh os fra jor-den op til sig, os fra jor-den op til sig.
 uh - uh som en lil - le stjer-ne - sol, som en lil - le stjer - ne - sol.
 oh - oh kom-mer vi til Je - sus Krist, kom-mer vi til Je - sus Krist.

B

oh - oh os fra jor-den op til sig, os fra jor-den op til sig.
 uh - uh som en lil - le stjer-ne - sol, som en lil - le stjer - ne - sol.
 oh - oh kom-mer vi til Je - sus Krist, kom-mer vi til Je - sus Krist.

14

S
3. Når den stjer-ne lys og blid sig lod se ved mid-nats - tid, var det sogn fra gam - le da - ge,
7. Den - ne stjer-ne lys og mild, som kan al - drig le - de vild, er hans Gud-doms - ord det kla - re,

M
3. Når den stjer-ne lys og blid sig lod se ved mid-nats - tid, var det sogn fra gam - le da - ge,
7. Den - ne stjer-ne lys og mild, som kan al - drig le - de vild, er hans Gud-doms - ord det kla - re,

A
3. Når den stjer-ne lys og blid sig lod se ved mid-nats - tid, var det sogn fra gam - le
7. Den - ne stjer-ne lys og mild, som kan al - drig le - de vild, er hans Gud-doms-ord det

B
3. Når den stjer-ne lys og blid sig lod se ved mid-nats - tid, var det sogn fra gam - le
7. Den - ne stjer-ne lys og mild, som kan al - drig le - de vild, er hans Gud-doms-ord det

20

S
at en kon-ge u - den ma-ge skul-le fø-des på vor jord, skul-le fø-des på vor jord.
som han os lod å - ben-ba-re til at ly-se for vor fod, til at ly-se for vor fod.

M
at en kon-ge u - den ma-ge skul-le fø-des på vor jord, skul - le fø-des på vor jord.
som han os lod å - ben-ba-re til at ly-se for vor fod, til at ly-se for vor fod.

A
da - ge, u - den ma-ge skul-le fø-des på vor jord, skul-le fø-des på vor jord.
kla - re, å - ben-ba-re til at ly-se for vor fod, til at ly-se for vor fod.

B
da - ge, u - den ma-ge skul-le fø-des på vor jord, skul - le fø-des på vor jord.
kla - re, å - ben-ba-re til at ly-se for vor fod, til at ly-se for vor fod.

1. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med én der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sogn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

Et lidet barn så lysteligt

C. Balle 1855

Tysk o. 1400, N.F.S. Grundtvig 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 29.5.2020

Sopran

1. Et li - det barn så ly - ste - ligt blev af en jom - fru - bå - ret, ej
2. Høj - lo - vet i al - e - vig - hed skal Je - sus Kri - stus væ - re, og

Mezzo

1. Et li - det barn så ly - ste - ligt blev af en jom - fru - bå - ret, ej
2. Høj - lo - vet i al - e - vig - hed skal Je - sus Kri - stus væ - re, og

Alt

1. Et li - det barn så ly - ste - ligt blev af en jom - fru,
2. Høj - lo - vet i al e - vig - hed skal Je - sus væ - re,

Bas (tenor)

1. Et li - det barn så ly - ste - ligt blev af en jom - fru bå - ret, ej
2. Høj - lo - vet i al e - vig - hed skal Je - sus Kri - stus væ - re, og

5

S

før, ej si - den hør - tes sligt, men kun i ju - bel - å - ret, i
når for ham vi knæ - ler ned, det er Gud Fa - ders æ - re; og

M

før, ej si - den hør - tes sligt, men kun i ju - bel - å - ret, i
når for ham vi knæ - ler ned, det er Gud Fa - ders æ - re; og

A

før, ej si - den hør - tes sligt, men kun i ju - bel - å - ret, i
når for ham, den Gud Fa - ders æ - re; og

B

før, ej si - den hør - tes sligt, men kun i ju - bel - å - ret, i
når for ham vi knæ - ler ned, det er Gud Fa - ders æ - re; og

9

S
ti - dens fyl - de, da Guds Søn på jord sig fandt en mo - der skøn lod
når vor lov - sang, al - tid ny, fra jord sig svin - ger let i sky med

M
ti - dens fyl - de, da Guds Søn på jord sig fandt en mo - der skøn lod
når vor lov - sang, al - tid ny, fra jord sig svin - ger let i sky med

A
ti - dens fyl - de, da Guds Søn på jord sig fandt en mo - der skøn lod
når vor lov - sang, al - tid ny, fra jord sig svin - ger let i sky med

B
ti - dens fyl - de, da Guds Søn lod
når vor lov - sang svin - ger let med

13

S
u - den synd sig fø - de, for - ned - re - de sig til de små, så
gla - de ju - le - to - ner, vort fat - ti - ge hal - le - lu - ja med

M
u - den synd sig fø - de, for - ned - re - de sig til de små, så
gla - de ju - le - to - ner, vort fat - ti - ge hal - le - lu - ja med

A
u - den synd sig fø - de, for - ned - re - de sig til de små, så
gla - de ju - le - to - ner, vort fat - ti - ge hal - le - lu - ja med

B
u - den synd sig fø - de, for - ned - re - de sig til de
gla - de ju - le - to - ner, vort fat - ti - ge hal - le - lu -

17

S
de kan ham til bro - der få, den Him - lens mor - gen - rø - de.
sa - lig fryd i - stem - mes da af eng - les mil - li - o - ner.

M
de kan ham til bro - der få, den Him - lens mor - gen - rø - de.
sa - lig fryd i - stem - mes da af eng - les mil - li - o - ner.

A
de kan ham til bro - der få, den Him - lens mor - gen - rø - de.
sa - lig fryd i - stem - mes da af eng - les mil - li - o - ner.

B
små, så de kan ham til bro - der få, den Him - lens mor - gen - rø - de.
ja med sa - lig fryd i - stem - mes da af eng - les mil - li - o - ner.

Glade jul, dejlige jul

Franz Gruber 1818
B.S. Ingemann 1850 og 1852
Arr. Jørgen Graven Nielsen 16.5.2020

Sopran
b.c., du, oh etc.

1. Gla - de jul, dej - li - ge jul, eng - le da - le
2. Ju - le - fryd, e - vi - ge fryd, hel - lig sang med
3. Fred på jord, fryd — på jord, Je - sus - bar - net

Mezzo
b.c., du, oh etc.

1. Gla - de jul, dej - li - ge jul, eng - le da - le
2. Ju - le - fryd, e - vi - ge fryd, hel - lig sang med
3. Fred på jord, fryd — på jord, Je - sus - bar - net

Alt
b.c., du, oh etc.

1. Jul, gla - de jul, dej - li - ge eng - le da - le
2. Jul, ju - le - fryd, nel - lig, hel - lig sang med
3. Fred, fred på jord, fryd — på jord, — bar - net

Baryton
b.c., du, oh etc.

1. Jul, gla - de jul, dej - li - ge eng - le ned i
2. Jul, ju - le - fryd, hel - lig sang med him - melsk
3. Fred, fred på jord, fryd — på jord, — blandt os

6

S
ned i skjul! Hid de fly - ve med Pa - ra - dis - grønt, hvor de se, hvad for Gud er kønt,
him - melsk lyd! Det er eng - le - ne, hydr - der - ne så, den - gang Her - ren i kryb - ben lå,
blandt os bor! Eng - le sjun - ge om bar - net så smukt, han har Him - me - rigs dør — op - lukt,

M
ned i skjul! Fly - ve med Pa - ra - dis - grønt, se, — hvad for Gud er kønt,
him - melsk lyd! Eng - le - ne, hydr - der - ne så, Her - ren i kryb - ben lå,
blandt os bor! Sjun - ge om bar - net så smukt, Him - me - rigs dør op - lukt,

A
ned i skjul! Fly - ve med Pa - ra - dis - grønt, se, hvad for Gud er kønt,
him - melsk lyd! Eng - le - ne, hydr - der - ne så, Her - ren i kryb - ben lå,
blandt os bor! Sjun - ge om bar - net så smukt, Him - me - rigs dør op - lukt,

B
skjul! Hid de fly - ve med Pa - ra - dis - grønt, hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lyd! Det er eng - le - ne, hydr - der - ne så, den - gang Her - ren i kryb - ben lå,
bor! Eng - le sjun - ge om bar - net så smukt, han har Him - me - rigs dør op - lukt,

11

S
løn - lig i - blandt os de gå, løn - lig i - blandt os de gå.
e - vig er eng - le - nes sang, e - vig er eng - le - nes sang. *b.c., du, oh etc.*
sa - lig er eng - le - nes sang, sa - lig er eng - le - nes sang.

M
løn - lig i - blandt os de gå, løn - lig de gå.
e - vig er eng - le - nes sang, eng - le - nes sang. *b.c., du, oh etc.*
sa - lig er eng - le - nes sang, eng - le - nes sang.

A
— i - blandt os de gå, løn - lig de gå.
— er eng - le - nes sang, eng - le - nes sang. *b.c., du, oh etc.*
— er eng - le - nes sang, eng - le - nes sang.

B
løn - lig i - blandt os de gå, løn - lig i - blandt os de gå.
e - vig er eng - le - nes sang, e - vig er eng - le - nes sang. *b.c., du, oh etc.*
sa - lig er eng - le - nes sang, sa - lig er eng - le - nes sang.

16

S
4. Sa - lig fred, him - melsk fred to - ner ju - le - nat her - ned! Eng - le brin - ge til sto - re og små

M
4. Sa - lig fred, him - melsk fred to - ner ju - le - nat her - ned! Brin - ge til sto - re og små

A
4. Fred, sa - lig fred, to - ner, to - ner ju - le - nat her - ned! Brin - ge til sto - re og

B
4. Fred, sa - lig fred, to - ner, to - ner ju - le - nat! Eng - le brin - ge til sto - re og små

22

S
bud om ham, som i kryb - ben lå, fryd dig, hver sjæl, han har frelst, — fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

M
ham, som i kryb - ben lå, fryd dig, hver sjæl, han har frelst, — fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

A
små ham, som i kryb - ben lå, — hver sjæl, han har frelst, — fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

B
bud om ham, som i kryb - ben lå, fryd dig, hver sjæl, han har frelst, — fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

poco rit. a tempo rit.

Hjerte, løft din glædes vinger

Johann Crüger 1653

Paul Gerhardt 1653, C.J. Brandt 1878

Arr. Jørgen Graven Nielsen 8.6.2020

Sopran

1. Hjer - te, løft din glæ-des vin - ger! O - ver muld un - der-fuld eng - le - san-gen klin - ger;
2. Gud, vor Fa - der, gav i nå - de ju - le - nat os en skat, her - lig o - ver - må - de;
6. Pri - ser, brød-re! hvor I byg - ge, det Guds Ord, som til jord kom med liv og lyk - ke!

Mezzo

1. Hjer - te, løft din glæ-des vin - ger! O - ver muld un - der-fuld eng - le - san-gen klin - ger;
2. Gud, vor Fa - der, gav i nå - de ju - le - nat os en skat, her - lig o - ver - må - de;
6. Pri - ser, brød-re! hvor I byg - ge, det Guds Ord, som til jord kom med liv og lyk - ke!

Alt

1. Hjer - te, løft din glæ-des vin - ger! O - ver muld un - der-fuld eng - le - san-gen klin - ger;
2. Gud, vor Fa - der, gav i nå - de ju - le - nat os en skat, her - lig o - ver - må - de;
6. Pri - ser, brød-re! hvor I byg - ge, det Guds Ord, som til jord kom med liv og lyk - ke!

Bas (tenor)

1. Hjer - te, løft din glæ-des vin - ger! O - ver muld un - der-fuld eng - le - san-gen klin - ger;
2. Gud, vor Fa - der, gav i nå - de ju - le - nat os en skat, her - lig o - ver - må - de;
6. Pri - ser, brød-re! hvor I byg - ge, det Guds Ord, som til jord kom med liv og lyk - ke!

8

S

hør og mærk de to-ner sø - de, Him - len lydt mel-der nyt: Kri - stus lod sig fø - de!
for at frel - se os af nø - den steg her - ned kær - lig - hed, stær - ke - re end dø - den.
Gen - lyd, jul, af to-ner sø - de, som med klang eng - le sang: Kri - stus lod sig fø - de!

M

hør og mærk de to-ner sø - de, Him - len lydt mel-der nyt: Kri - stus lod sig fø - de!
for at frel - se os af nø - den steg her - ned kær - lig - hed, stær - ke - re end dø - den.
Gen - lyd, jul, af to-ner sø - de, som med klang eng - le sang: Kri - stus lod sig fø - de!

A

hør og mærk de to-ner sø - de, Him - len lydt mel-der nyt: Kri - stus lod sig fø - de!
for at frel - se os af nø - den steg her - ned kær - lig - hed, stær - ke - re end dø - den.
Gen - lyd, jul, af to-ner sø - de, som med klang eng - le sang: Kri - stus lod sig fø - de!

B

hør og mærk de to-ner sø - de, Him - len lydt mel-der nyt: Kri - stus lod sig fø - de!
for at frel - se os af nø - den steg her - ned kær - lig - hed, stær - ke - re end dø - den.
Gen - lyd, jul, af to-ner sø - de, som med klang eng - le sang: Kri - stus lod sig fø - de!

15

S
3. I, som tun-ge sti-er træ - de, stands og hør: Her er dør til den san-de glæ - de;

M
3. I, som tun-ge sti-er træ - de, stands og hør: Her er dør til den san-de glæ - de;

A
3. I, som tun-ge sti-er træ - de, stands og hør: Her er dør til den san-de glæ - de;

22

S
og i hu-set in-den dø - re trø-stes ved slig en fred, in-gen sorg tør rø - re!

M
og i hu-set in-den dø - re trø-stes ved slig en fred, in-gen sorg tør rø - re!

A
og i hu-set in-den dø - re trø-stes ved slig en fred, in-gen sorg tør rø - re!

1. Hjerter, løft din glædes vinger!
Over muld
underfuld
englesangen klinger;
hør og mærk de toner søde,
Himlen lydt
melder nyt:
Kristus lod sig føde!

2. Gud, vor Fader, gav i nåde
julenat
os en skat,
herlig overmåde;
for at frelse os af nøden
steg herved
kærlighed,
stærkere end døden.

3. I, som tunge stier træde,
stands og hør:
Her er dør
til den sande glæde;
og i huset inden døre
trøstes ved
slig en fred,
ingen sorg tør røre!

4. Er I fattige og arme,
ind kun stig,
han er rig
og har hjertevarme!
Fyldt af forråd er hans lade,
og han huld
skifter guld,
som gør hjerter glade.

5. Nu, så lad til ham os fare,
mange, få,
store, små
i en samlet skare!
Ingen tør ved rejsen gyse,
Jesu navn
som en bavn
vil på vejen lyse.

6. Priser, brødre! hvor I bygge,
det Guds Ord,
som til jord
kom med liv og lykke!
Genlyd, jul, af toner søde,
som med klang
engle sang:
Kristus lod sig føde!

Julen har englelyd

A.P. Berggreen 1852

N.F.S. Grundtvig 1837 og 1851

Arr. Jørgen Graven Nielsen 25.5.2020

Sopran

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for - la -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og dø - de gen - lø -
 3. Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt! Vor glæ - de skal hver tun - ge ud - sjun -

Mezzo

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for - la -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og dø - de gen - lø -
 3. Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt! Vor glæ - de skal hver tun - ge ud - sjun -

Alt

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for - la -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og dø - de gen - lø -
 3. Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt! Vor glæ - de skal hver tun - ge ud - sjun -

Bas
(tenor)

1. Ju - len har eng - le - lyd, vi med fryd os barn - lig på Gud Fa - der for - la -
 2. Ret i en sa - lig tid kom han hid; til le - ven - de og dø - de gen - lø -
 3. Sorg er til glæ - de vendt, kla - gen endt! Vor glæ - de skal hver tun - ge ud - sjun -

8

S

der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han ved, hvor - til vi
 de de ord, der fór så vi - de til al - le ti - der hen: om ham, som tog vor
 ge! Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om fred trods nød og

M

der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han ved, hvor - til vi
 de de ord, der fór så vi - de til al - le ti - der hen: om ham, som tog vor
 ge! Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om fred trods nød og

A

der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han ved, hvor - til vi
 de de ord, der fór så vi - de til al - le ti - der hen: om ham, som tog vor
 ge! Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om fred trods nød og

B

der; vi var i nød så læn - ge, dog hør - te han vor bøn, han ved, hvor - til vi
 de de ord, der fór så vi - de til al - le ti - der hen: om ham, som tog vor
 ge! Syng med Guds eng - le - ska - re på Je - su fød - sels - dag om fred trods nød og

14

S
træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le sjun - ge med hjer - te og med
kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i dø - den som sol i af - ten -
fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen ven - de til glæ - de u - den

M
træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le sjun - ge med hjer - te og med
kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i dø - den som sol i af - ten -
fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen ven - de til glæ - de u - den

A
træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le sjun - ge med hjer - te og med
kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i dø - den som sol i af - ten -
fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen ven - de til glæ - de u - den

B
træn - ge, vor frel - ser blev Guds Søn; thi vil vi al - le sjun - ge med hjer - te og med
kvi - de og gav os fryd i - gen, gik ned for os i dø - den som sol i af - ten -
fa - re, Gud Fa - ders vel - be - hag, som vil al sor - gen ven - de til glæ - de u - den

20

S
tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
en - de; bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis!

M
tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
en - de; bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis!

A
tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
en - de; bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis!

B
tun - ge et: Æ - re væ - re Gud for sit ju - le - bud!
rø - den og stod i mor - gen - gry op for os på ny.
en - de; bær os på bør - ne - vis ind i Pa - ra - dis!

Mit hjerte altid vanker

Carl Nielsen 1914

H.A. Brorson 1732

Arr. Jørgen Graven Nielsen 24.5.2020

Sopran

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did
 3. Men ak! hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at
 9. Ak, kom! jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med

Mezzo

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did
 3. Men ak! hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at
 9. Ak, kom! jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med

Alt

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did
 3. Men ak! hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at
 9. Ak, kom! jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med

Bas (tenor)

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did
 3. Men ak! hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at
 9. Ak, kom! jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med

5

S

sam - les mi - ne tan - ker i de - res ho - ved - sum; dér
 Gud af Him - me - ri - ge i stal - den lig - ge må, at
 tu - sind læng - sels - suk - ke, kom, Je - sus, dog her - ind! Det

M

sam - les mi - ne tan - ker i de - res ho - ved - sum; dér
 Gud af Him - me - ri - ge i stal - den lig - ge må, at
 tu - sind læng - sels - suk - ke, kom, Je - sus, dog her - ind! Det

A

sam - les mi - ne tan - ker i de - res ho - ved - sum; dér
 Gud af Him - me - ri - ge i stal - den lig - ge må, at
 tu - sind læng - sels - suk - ke, kom, Je - sus, dog her - ind! Det

B

sam - les mi - ne tan - ker i de - res ho - ved - sum; dér
 Gud af Him - me - ri - ge i stal - den lig - ge må, at
 tu - sind læng - sels - suk - ke, kom, Je - sus, dog her - ind! Det

1. Mit hjerte altid vanker
 i Jesu føderum,
 did samles mine tanker
 i deres hovedsum;
 dér er min længsel hjemme,
 dér har min tro sin skat,
 jeg kan dig aldrig glemme,
 du søde julenat.

2. Du mørke stald skal være
 mit hjertes frydeslot,
 dér kan jeg daglig lære
 at glemme verdens spot;
 dér kan jeg bedst besinde,
 hvori min ros består,
 når Jesu krybtes minde
 mig ret til hjerte går.

3. Men ak! hvad skal jeg sige,
 når jeg vil tænke på,
 at Gud af Himmerige
 i stalden ligge må,
 at Himlens fryd og ære,
 det levende Guds Ord,
 skal så foragtet være
 på denne slemme jord!

9

S er min læng - sel hjem - me, dér har min tro sin skat, jeg
 Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds Ord, skal
 er ej frem - med bo - lig, du har den selv jo købt, så

M er min læng - sel hjem - me, dér har min tro sin skat, jeg
 Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds Ord, skal
 er ej frem - med bo - lig, du har den selv jo købt, så

A er min læng - sel hjem - me, dér har min tro sin skat, jeg
 Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds Ord, skal
 er ej frem - med bo - lig, du har den selv jo købt, så

B er min læng - sel hjem - me, dér har min tro sin skat, jeg
 Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds Ord, skal
 er ej frem - med bo - lig, du har den selv jo købt, så

13

S kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat.
 så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 skal du bli - ve tro - lig ud - i mit hjer - te svøbt.

M kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat.
 så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 skal du bli - ve tro - lig ud - i mit hjer - te svøbt.

A kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat.
 så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 skal du bli - ve tro - lig ud - i mit hjer - te svøbt.

B kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat.
 så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 skal du bli - ve tro - lig ud - i mit hjer - te svøbt.

4. En perle, der forgættes
 så nøje ledes op,
 den blanke demant sættes
 i gylden kronens top;
 man kaster ej en drue
 blandt tørre grene ned;
 skal jeg min Gud da skue
 i sådan usselhed?

5. Hvi skulle herresale
 ej for dig pyntet stå?
 Du havde at befale,
 hvad end du peged på.
 Hvi lod du dig ej svøbe
 i lyset som et bånd
 og jordens konger løbe
 at kysse på din hånd?

6. Hvi lod du ej udspænde
 en himmel til dit telt
 og stjernefakler brænde,
 o store Himmel-helt?
 Hvi lod sig ej til syne
 en mægtig englevagt,
 som dig i silkydne
 så prægtig burde lagt?

7. Nej! Jesus får sit leje
 i denne gode jul,
 hvor betlere de pleje
 at lægge sig i skjul;
 det var og ej hans eget,
 det hø, hvori han lå,
 han havde ej så meget,
 han kunne ligge på.

8. En spurv dog har sin rede
 og sikre hvilebo,
 en svale ej tør lede
 om nattely og ro,
 en løve véd sin hule,
 hvor den sin ro kan få;
 skal da min Gud sig skjule
 i andres stald og strå?

9. Ak, kom! jeg vil oplukke
 mit hjerte, sjæl og sind
 med tusind længselsukke,
 kom, Jesus, dog herind!
 Det er ej fremmed bolig,
 du har den selv jo købt,
 så skal du blive trolig
 udi mit hjerte svøbt.

Tak og ære være Gud

Georg Christoph Strattner 1691
H. Held 1658, N.J. Holm 1829
Arr. Jørgen Graven Nielsen 31.5.2020

Sopran

1. Tak og æ - re væ - re Gud, som har ført sit løf - te ud
2. Hvad de gam - le fæd - re sig øn - ske - de så hjer - te - lig,
5. Med din trøst min sjæl op - fyld for min frygts og ar - mods skyld,
6. at når du i her - lig - hed kom - mer an - den gang her - ned,

Mezzo

1. Tak og æ - re væ - re Gud, som har ført sit løf - te ud
2. Hvad de gam - le fæd - re sig øn - ske - de så hjer - te - lig,
5. Med din trøst min sjæl op - fyld for min frygts og ar - mods skyld,
6. at når du i her - lig - hed kom - mer an - den gang her - ned,

Alt

1. Tak og æ - re væ - re Gud, som har ført sit løf - te ud
2. Hvad de gam - le fæd - re sig øn - ske - de så hjer - te - lig,
5. Med din trøst min sjæl op - fyld for min frygts og ar - mods skyld,
6. at når du i her - lig - hed kom - mer an - den gang her - ned,

Bas (tenor)

1. Tak og æ - re væ - re Gud, som har ført sit løf - te ud
2. Hvad de gam - le fæd - re sig øn - ske - de så hjer - te - lig,
5. Med din trøst min sjæl op - fyld for min frygts og ar - mods skyld,
6. at når du i her - lig - hed kom - mer an - den gang her - ned,

5

S

og til synd - res sa - lig - hed sendt sin kæ - re Søn her - ned.
og hvad for - dum lo - vet var, Her - ren her - ligt op - fyldt har.
at i tro - en i - de - lig jeg må hæn - ge fast ved dig,
jeg kan dig i mø - de gå og ret - fær - dig for dig stå.

M

og til synd - res sa - lig - hed sendt sin kæ - re Søn her - ned.
og hvad for - dum lo - vet var, Her - ren her - ligt op - fyldt har.
at i tro - en i - de - lig jeg må hæn - ge fast ved dig,
jeg kan dig i mø - de gå og ret - fær - dig for dig stå.

A

og til synd - res sa - lig - hed sendt sin kæ - re Søn her - ned.
og hvad for - dum lo - vet var, Her - ren her - ligt op - fyldt har.
at i tro - en i - de - lig jeg må hæn - ge fast ved dig,
jeg kan dig i mø - de gå og ret - fær - dig for dig stå.

B

og til synd - res sa - lig - hed sendt sin kæ - re Søn her - ned.
og hvad for - dum lo - vet var, Her - ren her - ligt op - fyldt har.
at i tro - en i - de - lig jeg må hæn - ge fast ved dig,
jeg kan dig i mø - de gå og ret - fær - dig for dig stå.

1. Tak og ære være Gud,
som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
sendt sin kære Søn herved.

2. Hvad de gamle fædre sig
ønskede så hjertelig,
og hvad fordem lovet var,
Herren herligt opfyldt har.

3. Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig!

4. Kom, du ærens konge, kom!
Hjertet er din ejendom;
rens det, dan det, som du vil,
jeg kun dig vil høre til.

5. Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armods skyld,
at i troen idelig
jeg må hænge fast ved dig,

6. at når du i herlighed
kommer anden gang herved,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå.

Velkommen igen, Guds engle små

A.P. Berggreen 1832

N.F.S. Grundtvig 1824

Arr. Jørgen Graven Nielsen 17.5.2020

Sopran

1. Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je Him - mel - sal - e, med
2. Vel mødt un - der sky på kir - ke - sti, på sne ved mid - nats - ti - de! Ud -

Mezzo

1. Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je Him - mel - sal - e, med
2. Vel mødt un - der sky på kir - ke - sti, på sne ved mid - nats - ti - de! Ud -

Alt

1. Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je Him - mel - sal - e, med
2. Vel mødt un - der sky på kir - ke - sti, på sne ved mid - nats - ti - de! Ud -

Bas (tenor)

1. Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je Him - mel - sal - e, med
2. Vel mødt un - der sky på kir - ke - sti, på sne ved mid - nats - ti - de! Ud -

5

S

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
bæ - re vor jul ej næn - ner I, der på tør nok vi li - de; o,

M

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
bæ - re vor jul ej næn - ner I, der på tør nok vi li - de; o,

A

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
bæ - re vor jul ej næn - ner I, der på tør nok vi li - de; o,

B

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
bæ - re vor jul ej næn - ner I, der på tør nok vi li - de; o,

9

S

kling - ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le.
gan - ger dog ej vor dør for - bi, os vol - der ej den kvi - de!

M

kling ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le.
gan - ger dog ej vor dør for - bi, os vol - der ej den kvi - de!

A

kling - ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le.
gan - ger dog ej vor dør for - bi, os vol - der ej den kvi - de!

B

kling - ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le.
gan - ger dog ej vor dør for - bi, os vol - der ej den kvi - de!

S
4. Med ven - li - ge øj - ne him - mel - blå, i vug - ger og i sen - ge, vi
8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes! Da

M
4. Med øj - ne him - mel - blå, i vug - ger, i sen ge, vi
8. O, måt - te den glæ - de se, før øj - ne luk kes! Da

A
4. Med ven - li - ge øj - ne him - mel - blå, i vug - ger og i sen - ge, vi
8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes! Da

B
4. Med øj - ne him - mel - blå, i vug - ger i sen - ge, vi
8. O, måt - te den glæ - de se, før øj - ne luk - kes! Da

17
S
pus - lin - ger har i hver en vrå, som blom - ster gro i en - ge; o,
skal, som en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort - vug - ges. Vor

M
har i hver en vrå, som blom - ster i en - ge; o,
skal, som en mo - ders ve, vor smer - te bort - vug - ges. Vor

A
pus - lin - ger har i hver en vrå, som blom - ster gro i en - ge; o,
skal, som en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort - vug - ges. Vor

B
har i hver en vrå, som blom - ster i en - ge; o,
skal, som en mo - ders ve, vor smer - te bort - vug - ges. Vor

21
S
syn - ger for dem, som lær - ker slå, som hørt de har ej læn - gel!
Fa - der i Him - len! lad det ske, lad ju - le - sor - gen sluk - kes!

M
syn - ger for dem, som lær - ker slå, de har ej læn - gel!
Fa - der i Him - len! lad det ske, lad sor - gen sluk - kes!

A
syn - ger for dem, som lær - ker slå, som hørt de har ej læn - gel!
Fa - der i Him - len! lad det ske, lad ju - le - sor - gen sluk - kes!

B
syn - ger for dem, som lær - ker slå, som hørt de har ej læn - gel!
Fa - der i Him - len! lad det ske, lad ju - le - sor - gen sluk - kes!

1. Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

2. Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

3. Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde.

4. Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

5. Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.

6. Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

7. Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.

8. O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske,
lad julesorgen slukkes!

*C.E.F. Weyse
B.S. Ingemann*

*8 Morgen -og aftensange
for SAB*

*Arrangeret for
sopran - alt - bas (tenor)
af
Jørgen Graven Nielsen*

*A Tempo
2020*

Carl Nielsen

9 sange for SAB

*Arrangeret for
sopran - alt - bas (tenor)
af
Jørgen Graven Nielsen*

*A Tempo
2020*

Prøveeksemplar - kun til studiebrug

www.atempomusik.dk